

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1273/2023
12.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Светланае Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Вељковића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Вељковића - адвоката Горана Стошића и браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Димитријевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К. бр. 38/21 од 17.11.2022. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж.1. бр. 94/23 од 21.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Вељковића - адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К. бр. 38/21 од 17.11.2022. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж.1. бр. 94/23 од 21.08.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Димитријевића, поднета против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К. бр. 38/21 од 17.11.2022. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж.1. бр. 94/23 од 21.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању 2К. бр. 38/21 од 17.11.2022. године окривљени Срђан Вељковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му је урачунато време проведено у задржавању од 01.10.2020. до 03.10.2020. године. Истом пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју

је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, у односу на оба окривљена, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж.1. бр. 94/23 од 21.08.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Срђана Вељковића и АА и пресуда Вишег суда у Врању 2К. бр. 38/21 од 17.11.2022. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости, поднели су бранилац окривљеног Срђана Вељковића - адвокат Горан Стошић и бранилац окривљеног АА – адвокат Александар Димитријевић, због повреде закона из члана 440. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтеве за заштиту законитости, укине другостепену пресуду и предмет врати апелационом суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Вељковића - адвокат Горан Стошић Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Вељковића - адвоката Горана Стошића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу надозвољен. Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Димитријевића је неблаговремен.

Бранилац окривљеног Срђана Вељковића - адвокат Горан Стошић иако не нумерише, у образложењу захтева указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводи да је записник о саслушању осумњиченог АА дат пред овлашћеним службеним лицима незаконит доказ, обзиром да су полицајци уценили притвором, окривљеног АА да ангажује браниоца Бранка Антића. У вези са изнетим, бранилац наводи и да је окривљени АА своју одбрану изнео искључиво да би избегао притвор и истражни поступак.

Изложене наводе захтева за заштиту браниоца окривљеног Срђана Вељковића, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

У конкретном случају, из списка предмета - записника о саслушању окривљеног АА пред овлашћеним службеним лицима ПУ Врање – ПС Сурдулица Ку број: ПУ-303/20 од 01.10.2018. године, произлази да је окривљени пристао да у предистражном поступку да свој исказ у присуству браниоца – адвоката Бранка Антића, да је поучен о својим правима у предистражном поступку из члана 68. ЗКП, а пре свега о праву на браниоца, затим да је окривљеном омогућен поверљив разговор са браниоцем – адвокатом Бранком Антић који је надзиран само гледањем, а не и слушањем, те да је

тај разговор трајао 10 минута, након чега је окривљени изјавио да жели да изнесе одбрану и одговара на постављена му питања и у потпуности објасни разлоге и начин извршења дела, у присуству браниоца, кога је сам ангажовао. Након тога, и окривљени и његов бранилац упозорени су да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се прочита записник, и констатовано је да су и окривљени и бранилац прочитали записник и да немају примедбе. Овај записник потписали су како окривљени и његов бранилац – адвокат Бранко Антић, тако и овлашћено службено лице.

Поред изнетог, на записнику је и констатовано да окривљени нема никаквих примедби на сачињени записник који својеручно потписује и признаје га личним, као ни на поступање присутних овлашћених службених лица.

Из свега напред наведеног, по оцени овога суда, произлази да је окривљени АА дана 01.10.2020. године, пристао да да свој исказ у ПУ Врање – ПС Сурдулица, у присуству изабраног браниоца, те да су у конкретном случају, испуњени сви стандарди из члана 289. ЗКП, којима су прописани услови за саслушање осумњиченог и испуњени стандарди из члана 68. ЗКП, којима су прописана права окривљеног, а из којих разлога, оспоравани записник и одбрана окривљеног АА дата на овом записнику представља законит доказ.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Срђана Вељковића - адвоката Горана Стошића, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Вељковића - адвоката Горана Стошића је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Срђана Вељковића, у преосталом делу захтева образлаже повреду закона из члана 440. ЗКП, а коју и сам нумерише, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, оспоравајући чињенично стање утврђено побијаним пресудама, износећи своју верзију догађаја и своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених у правноснажним пресудама. У вези са изнетим, износи сопствену оцену одбране окривљеног АА, налаза и мишљења вештака из области електротехнике, исказа саслушаних сведока. Поред изнетог, овај бранилац нумерише и образлаже повреду закона из члана 16. став 4. и 5. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног Срђана Вељковића - адвоката Горана Стошића у захтеву указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 84, 237. и 407. ЗКП, наводима да је на записнику пред првостепеним судом од 14.11.2022. године донето решење, којим се издвајају делови исказа сведока ББ и ВВ, али да ова одлука није донета у форми посебног решења, са детаљним образложењем, због чега се издвајају само делови исказа сведока, а не комплетни записници о њиховом саслушању.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (повреда закона из члана 440. ЗКП), као ни због повреду закона из члана 16. став 4. и 5. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 84, 237. и 407. ЗКП, то је Врховни суд, захтев браниоца окривљеног Срђана Вељковића, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Димитријевића је неблагоприятен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачке 1) и 4) и тачке 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачке 1) до 3) и члана 441. ставови 3. и 4., учињених у првостепеном поступку и пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени АА пресуду Апелационог суда у Нишу 18Кж.1. бр. 94/23 од 21.08.2023. године, примио дана 25.09.2023. године, а да је бранилац окривљеног, адвокат Александар Димитријевић, поднео захтев за заштиту законитости препорученом пошљицом дана 30.10.2023. године.

Према наведеном, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Димитријевића, против означених правноснажних пресуда поднет је по протеклу законом прописаног рока за подношење истог, из члана 485. став 4. ЗКП, те је исти неблагоприятен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде, док је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.